

Hullua hommaa

Meitä oli pari höhlää. Tutkimme päiväkausia rallista etukäteen julkaistua niukkaa tietoa ja Suomen karttaa. Valitsimme lopulta aikaisen, viiden aikaan alkavan pikataipaleen. Se suljettiin liikenteeltä kolmen paikkeilla.

Pakkasimme eväät ja alkeellisen matkagrillin koslaan. Otimme varavaatteita riittävästi. Kuulostaa ehkä tyhmältä mainitakaan, mutta kaljaa saatikka muita mehusteita ei varattu lainkaan.

Lähdimme sompailemaan heti iltauutisten jälkeen. Kärrynä oli silloin punainen topakka tipparellu. Matkaa Keski-Suomeen kertyi yli kolmesataa kilometriä. Välillä pysähdeltiin pari kertaa kahville.

Olimme siis valinneet tietyn pikataipaleen. Saavuttuamme tienoille köröttelimme sen pariin kertaan suuntaan ja toiseen. Arvioimme paikkoja. Raitilla tapasi muutaman muunkin samaa suunnittelevan.

Lopulta valitsimme paikan pikataipaleen keskiväliltä. Parkkeerasimme rakkineemme kauas tiestä. Oli hämärän usvaista, mutta hyväilevän lämmintä. Ilma tuntui sisältävän ylimäärin happea. Linnut pitivät vielä näin syksymmälläkin meteliään. Pari muutakin autokuntaa ilmestyi lähistölle.

Viritimme grillivärkit. Kaivoimme eväät esiin. Paistoimme kotona maustetut mureat pihvit ja ruskistimme ruutuleipää. Kahvi valmistui samoilla tulilla. Taivaallista!

Porukkaa alkoi parveilla enemmänkin ympärillä. Monet puuhasivat samoja hommia. Toiset keskittyivät keskikaljaan. Juttu luisti. Radioista tulvi musiikkia. Neljän maissa tarroin ja lipuin merkittyjä autoja alkoi soljua ohi. Kukaan ei kysellyt pääsymaksuja. Kohta se varmaan alkaa.

Sitten tuli joku valvonta-auto. Ajoi aika lujaa. Heti perään kaahasi nolla-auto jo vähän sladissa. Kaukaa metsän takaa kumusi jo syvä murina. Lymyiltiin hiljaa sisäkurvissa kamerat ja pitkät telet viimeisilleen viritettyinä.

Tulee Lampista, Lunkvistia, Mikkolaa ja mitä niitä olikaan. Silloiset superautot viuhuvat lentäen ohi. Käsittämättömän kovaa. Mahdotonta! Nieveskeltiin pölyä ja katkua. Hurmos kesti muutaman minuutin. Mutta kyllä kannatti!

Pikataipaleelta ei kuitenkaan pääse heti pois, koska vielä tulee kansallinen sarja ja itäsaksalaiset trimmatut Trabantit. Pikataipaleen sulkua päättyy aikanaan, ja pääsemme aloittamaan kotimatkamme.

Nykyään on huonommin. Rallit ajetaan päiväsaikaan. Kilpailua kyttävät koltiaiset kokeilevat viritetyillä vehkeillään rajojaan. Ehkä ollaan maistissakin, mikä lisää hurmaa. Ja kaverit takapenkillä kannustavat. Tulevia ralliässiä, nääs!

Jyväskylän seudulla koettiin tänäkin vuonna rallin haittapuolet. Kaahareita otettiin kiinni yli kaksisataa. Suurin todettu ylinopeus oli huimat 180 km/h yli sallitun. Onneksi ei sattunut palinaamoja eikä mummoja eteen.

Säälittää kilpareittien varrella asustelevia tavallisia tallaajia, niin rallikansaa kuin olemme-kaan.

pajen